

Během měsíců strávených na Haiti jsem si uvědomila, že **člověk opravdu zvládne téměř cokoliv**. Vždy se najde nějaké řešení. Ale také jsem si uvědomila, jak tenká je hranice mezi štěstím a neštěstím, jak tenká je hranice mezi životem a smrtí. Jak snadno a nečekaně se může poklidná doba změnit v boj o přežití a záchranu holého života. **Mnohem více si nyní vážím všeho, co mám, a snažím se pomáhat, pokud mohu, a více se dělit s těmi, kteří takové štěstí nemají.**

Po ukončení mé práce na Haiti jsem začala pracovat jako generální ředitelka Britské obchodní komory. Náhle některé životní zkušenosti a lekce, obtíže a porážky z dřívějších let, které bolely nebo jsem je považovala za nepodstatné nebo ztrátové, se ukázaly jako velmi užitečné a naopak přínosné.

Jak jsem již zmínila, prožila jsem část svého života za bývalého režimu před rokem 1989. A bohužel v současné situaci se mi některé vzpomínky vracejí. Připomíná mi to nebezpečnou situaci, kterou výstižně popsal George Orwell: „...když lži zní jako pravda, vražda se stává úctyhodnou a větru je dáno zdání pevnosti.“

V kontextu uplynulých měsíců a některých veřejných výroků cítím, že důležitost slov a hodnot jako je spravedlnost, fair-play, slušnost... demokracie a svoboda je ještě více naléhavá než kdykoliv dříve. V Britské obchodní komoře označujeme tyto hodnoty jako britské, ale spíše se jedná o **základní hodnoty každé demokratické společnosti**.

I když jsem tak trochu snílek, jsem si vědoma toho, že sama nemohu změnit svět, stejně tak jako nikdo v tomto sále. Ale mám takovou vlastní teorii... nazývám ji „teorie ostrovů“. Věřím, že **každý z nás může ovlivnit své vlastní okolí a tímto vytváří jakési ostrovy s určitými hodnotami**. A já věřím tomu, že více ostrovů znamená, že se ostrovy budou postupně spojovat a překrývat až vytvoří velké území se stejnými hodnotami – a dámy a pánové, studenti – já vidím mnoho budoucích ostrovů v tomto sále.

Jednotlivci, každý z nás, jsou jedním z nejdůležitějších stavebních kamenů demokracie. My všichni máme toto privilegium ale také zodpovědnost. Je to naše volba, naše zodpovědnost, zda budeme mlčet či nikoliv, ale také jednoho dne můžeme o svobodu a demokracii přijít.

A ještě jedno malé přání na závěr.

Po ukončení studia na universitě jsem se třináct let věnovala ochraně přírody, konkrétně výzkumu a ochraně vydry říční. A právě od vyder, od těchto úžasných zvířat, jsem se hodně naučila – jsou roztomilé, velmi inteligentní, neustále prozkoumávají své okolí a hledají nové příležitosti.

A proto, bych Vám na závěr ráda popřála, **abyste proplovali životem právě jako vydry** – chytře a elegantně, ale abyste zůstali hraví a nezapomněli na radost a zábavu..., a když bude potřeba, abyste se s případnými překážkami a problémy dokázali poprat s dravostí a odvahou jako skutečný predátor.

Děkuji za pozornost a přeji Vám hezký večer!

Marcela Černochová

O Marcelce Černochové

Marcela Černochová zahájila svou kariéru jako ředitelka nevládní neziskové organizace zaměřené na ochranu přírody – Český nadační fond pro vydru, kde pracovala téměř deset let. Dále pracovala pět let na ministerstvu pro místní rozvoj, kde se věnovala zejména strategickému plánování a zavádění moderních metod řízení. V letech 2012-2013 se účastnila jednoleté humanitární mise na Haiti s Charitou ČR. Na pozici generální ředitelky Britské obchodní komory je od ledna 2013. Britské obchodní komoře se podařilo v letošním roce získat cenu Komora roku udělovanou Radou Britských obchodních komor v Evropě.

Guest of the evening Marcela Černochová

26th May 2017, Prague

Ladies and Gentlemen, Dear Students,

I am very much delighted that I can welcome you here to this unique venue not only on behalf of myself but also partly on behalf of the British Chamber of Commerce, as we are proud that the English College is one of our members. It is a real honour for me to be the Guest speaker for this year's ECP annual Graduation and Prize Giving Ceremony. But on the other it is a rather big challenge. What should the main thought be, the main message to be shared with you? I decided to go for **'Dream, dare, share... you never know what the next day will bring you'**, and I would like to present this motto through some moments of my life.

My journey started in a tiny village in Southern Bohemia, with no more than one hundred inhabitants. To become the Managing Director of the British Chamber of Commerce was certainly not my dream job. Actually I wanted to be an astronaut.

But the main reason I'm mentioning this is that I experienced a very different education system during communism. As a kid and young teenager I could not even imagine that one day we will have international schools and colleges in Prague. That young people will have the opportunity to study in an open minded and international environment, but will also have the choice how and where they want to move in their future life. Neither could my parents. We thought the communist regime was there forever. But then the Velvet Revolution arrived and I am still amazed by this change, by the freedom and all the doors that have opened to our dreams.

So, **use the opportunities** offered to you and **follow your dreams**. Be like a sponge – **absorb and learn from ups and downs** and be ready for new challenges and experiences. **You never know what the next day will bring you**.

As my life journey continued it brought me some challenges, big losses and many changes, sometimes joy, sometimes pain... and I am grateful for that, even though sometimes I thought that it was too much, that it is unfair and I can't take any more. Well, life is not fair and I believe every moment, **every experience, good or bad, shapes your soul, your character** – makes you stronger – like tempered steel. And at the end what once looked like a bad experience and loss turns out to be a very useful and positive gain.

In the year 2011 for various reasons I left my home for a year to take part in a humanitarian mission to Haiti. I am not sure if all of you are aware but in 2010 Haiti was hit with a huge earthquake, a terrible disaster, and the country was totally destroyed and around 230 000 people died.

This mission was a unique and life changing experience. Living and working there was unpredictable, every minute your plan and agenda could change. You had to address huge culture differences, absolute poverty and sometimes even death in your neighbourhood. During that time I experienced how valuable and unreachable some rather basic and ordinary things such as drinking water, food, electricity, education, home, healthcare, and safety can be. I experienced stressful situations, discomfort, dengue fever, hurricanes, an attack of a local gang...

However, these were not the most difficult moments. For me it was hardest to cope with seeing desperate young people, sitting every day in front of their shelter without a future, without any will to change their lives and without hope... because they knew that the next day they'll be sitting in the same spot in the same situation and that it will be the same the day after and the day after again and again...

The take away from this mission was that **you can cope with almost anything**. There is always a solution and way out. But also that the line between lucky and unlucky, between life and death, is very thin. That a calm and settled situation can change very quickly and unpredictably into a battle for saving life. But another take away is to appreciate, to **be grateful** for what you have and be willing to **help and share** with those who might not be as lucky as you are.

After the year in Haiti I became the Managing Director of the British Chamber of Commerce, and I must say that suddenly I realised how useful some of the lessons and experiences, some of the fights and struggles from past were.

I have mentioned that I experienced life under the communist regime before 1989. Unfortunately, the situation nowadays brings back my memories. It makes me think of the dangerous situation described by George Orwell: '...when lies are made to sound truthful, murder respectable and pure wind is given an appearance of solidity.'

And in the context of the past months and considering some of the public declarations I feel that the importance of words such as justice, fair-play, decency... democracy and freedom becomes even more urgent than ever before. In the British Chamber of Commerce we call these values British, even though they are perhaps the basic values of any democratic society.

I am very much aware that I cannot change the whole world on my own. Neither can anybody in this hall. But I have a theory... I call it the theory of islands. I believe that each of us can influence our own surroundings and that in doing so **we create an island of certain values**. I also believe that more of these islands there are, the more they will overlap, connect and that they will create a larger area – and ladies and gentlemen, students, there are many potential islands in this hall.

Individuals, each of us, are one of the most important keystones of democracy. We each have this privilege, but we also have a responsibility. It is our choice whether we keep silent or not, otherwise one day our freedom and democracy might be gone.

And one last thing to share.

After university I spent almost thirteen years in nature conservation, studying wild otters. I have learnt a lot from this amazing animal – they are cute, very smart, always exploring their territory and utilising any opportunity.

And, therefore, I would like to close my speech wishing you to **swim through your life like an otter**: be smart, elegant. Don't forget to be playful and to have fun. But if needed fight against obstacles and difficulties with power of a real predator.

Thank you and have a nice evening!

Marcela Černochová

About Marcela Černochová

Marcela Černochová began her career as a director of an organisation devoted to wildlife conservation – the Czech Otter Foundation, where she worked for almost ten years. For five years she worked at the Ministry for Regional Development and for most of her time there she focused on introducing modern management methods and strategies. In the years 2012 – 2013 she participated in a one-year humanitarian mission to Haiti with Caritas Czech Republic. She has served as the Managing Director of the British Chamber of Commerce since January 2013. The British Chamber of Commerce was recently given the prize for The Chamber of the Year by the Council of British Chambers of Commerce in Europe.

Host večera Marcela Černochová

V Praze 26. května 2017

Vážené dámy, vážení pánové, milí studenti,

Jsem nesmírně potěšena, že Vás mohu přivítat v tomto výjimečném prostoru jménem svým a částečně i jménem Britské obchodní komory, jsme rádi, že English College patří k váženým členům Britské obchodní komory.

Je pro mě opravdu velkou ctí, že Vás mohu pozdravit při tak významné události jako je slavnostní ukončení studia a předání cen ECP. Na druhou stranu je to ale také velká výzva. Jaká by měla být hlavní myšlenka, hlavní vzkaz, které bych Vám mohla sdělit? Rozhodla jsem se pro **“Sni, troufni si a předej dál... nikdy nevíš, co Ti přinese nový den“** a pokusím se Vám toto motto přiblížit přes některé momenty z mého života.

Můj životní příběh začal v malinkaté jihočeské vesničce s asi sto obyvateli a zcela jistě mým snem nebylo stát se generální ředitelkou Britské obchodní komory. Ve skutečnosti jsem v té době snila o tom být kosmonautem. Ale hlavní důvod, proč toto zmiňuji, je má zkušenost s velmi rozdílným vzdělávacím systémem a podmínkami během bývalého komunistického režimu. Jako dítě a ani jako náctiletá jsem si nedokázala představit, že jednoho dne budeme mít v Praze mezinárodní školy a gymnázia..., že mladí lidé budou mít možnost studovat nejen v mezinárodním a svobodném prostředí, ale že budou mít také svobodnou volbu se rozhodnout, jak a kam budou směřovat svou budoucnost. Nedovedli si to představit ani mí rodiče. Mysleli jsme, že komunistický režim je zde v podstatě navždy. Ale pak přišel listopad 1989 a tzv. Sametová revoluce a já jsem stále ještě ohromena z té úžasné změny, nadšena ze svobody a ze všech těch dveří, které se náhle otevřely našim snům.

Využijte nabízené možnosti a následujte své sny. Bud'te jako houba – absorbujte a učte ze všech úspěchů i neúspěchů a buďte připraveni a otevřeni pro nové výzvy a příležitosti. **Nikdy nevíte, co Vám následující den přinese.**

Moje životní putování dále pokračovalo a přineslo mnoho změn, velké ztráty, nějaké výzvy, někdy radost, někdy bolest a trápení... a já jsem za to vše vděčná, i přesto, že někdy jsem si říkala, že to už je opravdu příliš, že již více neunesu a že to opravdu není fér. Ale život opravdu není fér a já věřím, že **každý moment, každá zkušenost, dobrá i špatná, mají svůj smysl a formují Vaši duši, Váš charakter** a činí Vás silnějšími – jako když se kalí ocel. A to co vypadá v určitý moment jako špatná zkušenost a ztráta, se nakonec může ukázat jako užitečné a mít pozitivní přínos.

V roce 2011 jsem se z různých důvodů rozhodla opustit svůj domov na jeden rok a zúčastnit se humanitární mise na Haiti. Asi je vhodné pro jistotu připomenout, že v roce 2010 postihlo Haiti rozsáhlé zemětřesení, obrovská katastrofa. Tato země byla téměř úplně zničena a zahynulo více než 230 000 lidí.

Mise pro mě byla výjimečnou životní zkušeností. Život a práce na Haiti jsou nepředvídatelné, každou minutu se Váš plán a program může změnit. Musíte se potýkat s obrovskými kulturními rozdíly, absolutní chudobou a někdy i se s smrtí ve Vaší bezprostřední blízkosti. V té době jsem na vlastní kůži zažila, jak vzácné a nedosažitelné mohou být, pro nás někdy obyčejné věci – jako je pitná voda, jídlo, elektřina, přístup ke vzdělání, domov, zdravotní péče a bezpečnost. Zažila jsem mnoho stresových situací, nepohodlí, překonala horečku dengue, hurikány i útok místního gangu.

Ale to nebyly ty nejtěžší chvíle. Pro mě úplně nejtěžší bylo smířit se s tím, že vidím zoufalé mladé lidi, jak sedí každý den před přístřeškem, bez budoucnosti, bez vůle své životy změnit, bez naděje... protože věděli, že další den budou opět sedět na tom samém místě a další den opět a opět.